

ה"ת 26885/10/14 - סלים נזאל נגד רשות הטבע והגנים ירושלים

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 26885-10-14 נזאל נ' רשות הטבע והגנים ירושלים
תיק חיצוני:

בפני מבקשים נגד משיבים
כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
סלים נזאל ע"י ב"כ עוה"ד אמל פלאח
רשות הטבע והגנים ירושלים

החלטה

1. המבקש הגיש בקשה להחזרת תפוסים בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) התשנ"ח-1998. המדובר ברובה ציד, רשיון ציד, רשיון נשק, תיק בד אדום, נרתיק מנומר של רובה, חגורה מעור שחור לכדורים.
2. התפוסים נתפסו ביום 27.9.13 במסגרת חקירה בגין חדש לביצוע עבירת ציד בלתי חוקי. יש לציין כי ביום 5.3.14, נתנה החלטת בית משפט השלום בירושלים בבקשה להארכת תקופת אחזקת הפריטים והבקשה התקבלה כאשר ביתה משפט הורה עלה ארכת התקופה ב- 180 יום נוספים.
קרי ביום 5.9.14, לכל היותר תמה תקופת האחזקה על פי החלטת בית המשפט.
3. המשיבה לא הגישה כל בקשה נוספת להארכת תקופת האחזקה לא בתוך התקופה הקצובה על ידי בית המשפט ולא לאחריה. למעשה בקשתה נשמעה לראשונה רק במסגרת תגובתה בעל פה בדיון בבית המשפט, לבקשת המבקש להשבת התפוסים, בתום תקופת האחזקה החוקית.
4. המבקש מציין כי אחזקת התפוסים פוגעת בזכותה קניין שלו, לא הוצגה כנגדו כל ראיה ממשית הקושרת אותו לביצוע העבירות, הוא מחזיק ברשיון ציד וכלי ירייה וכן ברובי ציד מאז שנת 1993. הדברים אינם דרושים כראיות ומעל לכל אחזקת התפוסים נוגדת את החוק ואת החלטות בית המשפט.
5. המשיבה מציינת ונפרטת את החשדות נגד המבקש על פיהן הינו חשוד בציד חוגלות, חיה אסורה בציד ובביצוע ציד במרחק קטן מ- 500 מ' מתחום ישוב. קיימת חוות דעת של מעבדה על פיה התרמילים

אשר נמצאו בשטח נורו מתוך הנשק התפוס.

עוד מציינת היא כי רישיון הציד של המבקש פג, לאור החקירה המתנהלת כנגדו. ברור העלה כי רישיונות הנשק של המבקש גם הם בוטלו.

בטיעוניה בעל פה, בקשה כאמור ב"כ המשיבה להאריך תקופת אחזקת התפוסים.

6. לבית המשפט הסמכות להאריך תוקף אחזקת תפוסים גם מעבר לששה חודשים, אם מוגשת בקשה כאמור, גם לאחר תום התקופה. ראה למשל בש"פ 5564 אהוד טננבאום ואח' נ. מ"י החלטת כב' השופטת חיות מיום 18.9.14.

מסכימה אני כיה דרך לעשות כן היא באמצעות בקשה מסודרת של משיבה, וראוי הוא כי עוד במהלך תקופת האחזקה. אחרת נמצאת היא כמי שמחזיקה בחפציו של אזרח שלא כדין. זה המקרה אשר בפנינו. אין ספק כי המשיבה מחזיקה בחפציו של המבקש שלא כין, ללא כל אסמכתא חוקית לכך. יתרה מכך, לא מצאה היא לנכון, גם לא לאחר הגשת בקשתו של המבקש לפנות בבקשה מתאימה בדיעבד, להארכת תוקף אחזקת התפוסים, אלא בטיעוניה בעל פה בבית המשפט.

7. יחד עם זאת איני מוצאת כי יש בכך כדי לגרום להוראה מיידית להשבת התפוסים, אלא יש לאזן חוסר חוקיות זו יחד עם מכלול הנסיבות בתיק.

ניתן ללמוד לעניין זה מהחזקתו של אדם במעצר מעבר לתקופה הקבועה בחוק כאשר מובא בוא בפני שופט באיחור. לעניין זה כתב כב' השופט חשין בבש"פ 6836/99 טלעת אלרואג'י נ' מדינת ישראל, דינים עליון, כרך נז, 126.

"מסקנה: גם אם אירעה תקלה והחשוד הובא להארכת המעצר לאחר עבור המועד, לא היה בית-משפט השלום רשאי להתעלם מן החומר שלפניו. שומה היה עליו לדון בבקשת המעצר לגופה; לדון - ולהחליט בה. אירוע דומה אירע בעבר, ואמר על-כך השופט ברק בב"ש 608/85 מדינת ישראל נ' לינזר, פ"ד לט (2) 783; 784:

'מבין אני לנפש השופט, אשר ביקש להביע את מורת רוחו על האיחור בהבאתו של המשיב. עם זאת, אין בידי להצדיק את החלטתו. התנהגותם הבלתי ראויה של השלטונות היא עניין אחד, והחלטתו השיפוטית של בית המשפט היא עניין אחר. אין בית-משפט 'מעניש' את המשטרה בכך שהוא מורה על שחרורו של עצור בלא לעיין בחומר החקירה ובלא להתחשב במידת הפגיעה באינטרס הציבורי אם לא ייעצר. הנענש הוא הציבור כולו. אין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי בב"ש 204/82 [לא פורסם]: 'ו' אין ספק כי שרשרת של מחדלים מנהליים הביאה לידי כך שנמנע מבית המשפט למלא את תפקידו השיפוטי במועדו. יחד עם זאת, אין אני סבור כי בנסיבותיו של המקרה שלפנינו מוצדק הוא להביע את ביקורתו של בית המשפט על מחדלים

אלה בדרך של שחרור המשיב ממעצר. במקרה כגון זה, על בית המשפט לשקול מחד גיסא את חומרת המעשה המיוחס למשיב ואת הפגיעה באינטרס הציבור אם יורה על שחרור ממעצר, ומאידך גיסא, את האינטרס הציבורי הנובע מהצורך להבטיח כי הוראותיו של בית המשפט יקויימו וכתבן וכלשונן.

איזון כזה לא נעשה על-ידי בית המשפט, אשר הורה לשחרר את המשיב בלא לבדוק כלל את נסיבות העניין... בנסיבות אלה נראה לי, כי אין מנוס מקבלת הערר ומביטול ההחלטה."

8. משמעות הדבר היא כי קל וחומר כשעסקינן ברכוש ולא בחירותו של אדם על בית המשפט לשקול את ההפרה וחומרתה, מבלי להקל בה ראש, אך מנגד אל לו לבית המשפט להתעלם מיתר השיקולים אשר מונחים לפניו.

9. במקרה אשר לפני קיימים חדשות המבוססים אף על דוחות מעבדה לפיהם בוצעו עבירות קשורות בנשק. עבירות המסכנות ערכי טבע וכן שלומים של בני אדם. במצב דברים זה יש לאפשר למשיבה למצות ההליכים, אולם, יש לקבוע לה מועד קצוב וקרוב לכך, שכן לא הונח לפני כל טעם מספק להתארכות ההליכים.

10. לפיכך, הנני קובעת כי היה ועד ליום 16.12.15, לא יוגש כתב אישום, יושבו התפוסים לידי המבקש. באשר לנשק ורישיון נשק, השבתם כפופה להצגת רישיון נשק תקף.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ה, 17 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.